

तृतीयमनुष्टुबिति” च कात्या० सञ्ज्ञानुक्र० “शुचिमनु-
ष्ण्वा प्राणमनुष्टुभेति” यजु० ।

अनुष्टु लि० अनुक्रमेण तिष्ठति अनु+स्था-क षत्वम् । अनु-
क्रमेण स्थितिरि ‘हृिता विश्वा अनुष्टा प्रवर्णेषु जिघ्रते
इति ऋ० १,५,४,१०, अनुष्टाः अनुक्रमेण तिष्ठन्तीरिति
भाष्यम् । भावे अङ् टाप् । अनुष्ठाने स्त्री ।

अनुष्टाट लि० अनु+स्था-हृच् स्त्रियां ङोप् । विधानकर्त्तरि
‘शास्त्रं देष्टि फलमनुष्ठानेति’ न्यायवाक्यम् ।

अनुष्ठान न० अनु+स्था-भावे ल्युट् षत्वम् । विहितकर्मा-
दिकरणे । अलम्बनाभादिकमभिधाय “एतच्चतुर्विधं विद्यात्
धुर्यार्थप्रयोजनम् । अस्य नित्यमनुष्ठानं सम्यक् कुर्यादत-
न्त्रित” इति मनुराह स “उपरुध्यते तपोऽनुष्ठानम्” शकु० ।

अनुष्ठित लि० अनु+स्था-कर्म्मणि क्त । विधानेन कृते
धर्मेणाद्यादौ “अस्माभिर्यदनुष्ठेयं गम्यैस्तदनुष्ठितमिति”
भा० व० प० ।

अनुष्टु अव्य० अनु+स्था-कु । सम्यगित्यर्थे “पार्थिवानामनुष्टु
प्रासासद्विदधावनुष्टु इति ऋ० १,६५,३, अनुष्टु इत्येतद-
व्ययं सम्यक्समानार्थं सुष्ठु यथेति भा० ।

अनुष्ठेय लि० अनु+स्था-कर्म्मणि यत् । विधेये । “अस्माभि-
र्यदनुष्ठेयं गम्यैस्तदनुष्ठितमिति” भा० व० प० ।

अनुष्ठा लि० न उष्ठाः न० त० । उष्ठाभिन्ने शीतपदार्थे
‘अनुष्ठाभिरफेनाभिरङ्गिस्तोर्धेन धर्मविदिति’ मनुः ।

न उष्ठाः विरोधे न० त० । अलसे । अलसो हि
शीतबाधाभावेऽपि शीतबाधामभिनयन् कर्त्तव्यकर्म्मणि
जङ् इव भवति दक्षस्तु शीतेऽपि तदगणयित्वा कर्त्तव्य-
करणाव अजङ् इव सन् व्याप्रियते इति तयोरुष्णानु-
ष्णता । अत्र कारिण्यर्थे कनि अनुष्णकोऽपि । उत्पत्ते
न० । उष्णभिन्ने शीतले स्पर्शे पु० ‘अनुष्णाशीतपाकज’
इति भाषा० । अनुष्णः स्पर्शश्च पृथिवीसमीरणयोः,
तयोरौष्णप्रोपलब्धस्तु तेजःसंयोगविशेषादिति बोध्यम् ।

अनुष्णागु पु० अनुष्णाः शीतला गावः किरणाः अस्त्र । चन्द्रे
अनुष्णकिरणादयोऽप्यत्र पु० ।

अनुष्णावस्त्रिका स्त्री अनुष्णा शीतला वस्त्राव इवार्थे कनि
टापि अत्र इत्त्वम् । नीलदूर्वायाम् ।

अनुसंवत्सर अव्य० संवत्सरे विभक्त० वीक्षायां वा अव्ययी० ।
वत्सरे इत्यर्थे, प्रतिवर्षे च । तत्र भवादौ ठञ्, अनुश्रुतिका०
उभयपदद्वयः । आनुसंवत्सरिकः प्रतिवर्षभवे लि० ।

अनुसंवरण न० अनु+सम्+ट-ल्युट् । अनुक्रमेण गोपने ।

अनुसंवरणाय हितम् ठण् अनुश्रुतिका० द्विपदद्वयः ।

आनुसंवरणिकः तद्वत्वादी लि० ।

अनुसंहित लि० अनु+सम्+धा-कर्म्मणि क्त । कृतानुसन्धाने
यस्य ज्ञानार्थसन्वेषणादिकम् क्रियते तस्मिन् । संहितायां
विभ० अव्ययी० । संहितायामित्यर्थे । ‘अर्थेके प्राङ्ग-
नुसंहितमिति ऋग्वेदप्रातिशाख्यम् ।

अनुसन्तति स्त्री अनुक्रमेण सन्ततिः । अविच्छेदधारायाम्
“अनुसन्ततिपातिनः पटुत्वमिति” साधः ।

अनुसन्धान न० अनु+सम्+धाञ्-ल्युट् । अन्वेषणे, चिन्तने च
अनुसन्धेय लि० अनु+सम्+धा कर्म्मणि अर्हाद्यर्थे वा यत् ।
अनुसन्धानं योग्ये, अनुसन्धानात्ये च ।

अनुसर लि० अनुसरति पश्चाद् गच्छति । अनु+हृ-ट स्त्रियां
ङोप् । अनुचरे, सहगन्तरि च ।

अनुसरण न० अनु+हृ-ल्युट् । अनुगमने, सदृशीकरणे च ।

अनुसवन अव्य० सवनस्य पश्चात् अव्ययी० । सवनस्य (स्नानस्य)
पश्चात् सवने, “अनुसवनमेनालभेरिति का० २५, १३,
२६, एनं ज्वराद्यभिभूतं दीक्षितं सर्वं ऋत्विजः सवनान्तेषु
सुशेयुरिति तद्व्याख्या ।

अनुसाय अव्य० साये विभ० अव्ययी० । सायाङ्गे इत्यर्थे
तत्रभवः पारिसुखा० अत्र । आनुसायः तत्रभवे लि० ।

अनुसार पु० अनु+हृ-घञ् । अनुसरणे, “धर्मशास्त्रानु-
सारेण क्रोधलोभविजितः” इति या० स्मृतिः । “कृतानु-
सारादधिका व्यतिरिक्ता न सिध्यतीति” मनुः ।

अनुसारणा स्त्री अनु+हृ+णिच्-शुच् सारणा अनुगम्य सारणा
चाळना । अनुधावने, अपसारणायाम्, भीतिहेतोरनुधावने
हि भीतस्य चाळना भवतीति तस्य सारणाहेतुत्वम् “तस्मात्
पलायमानानां कुर्यान्नात्यनुसारणाम्” भा० शा० प० ।

अनुसारिन् लि० अनुसरति पश्चाद् गच्छति अनु+हृ-णिनि ।
अनुगन्तरि । “कणसारे ददञ्चतुस्तवि चाधिज्यकार्मुके ।
हृगानुसारिणं साक्षात् पश्यामीव पिनाकिन” इति शकु० ।
“यदा यदा सतां हानिर्वेदसार्गाहसारिणामिति” पुरा० ।

अनुसूया स्त्री अनुसूयते अनु+हृ-क्यप् । शकुन्तलासहचरी-
भेदे शकु० । अनुसूयेत्येके ।

अनुसृति स्त्री अनु+हृ-क्तिन् । अनुसरणे । अनुसरति कुला-
न्तरं कर्त्तरि सञ्ज्ञायां क्तिच् । कुलटायां स्त्रियां, स्त्री ।
तस्याः अपत्यं मतान्तरे कल्याणादि० ढक् इनङ् च ।
आनुसृतिनेयः तदपत्ये पु० स्त्री० ।

अनुसृष्टि स्त्री अनु+हृज-क्तिन् । अनुसर्जने । कर्त्तरि सञ्ज्ञायां